

De klim van de Kilimanjaro voor de weeshuizen van Ria en stichting STUDIEBOL.

Juli 2006

Laten we onszelf eerst eens voorstellen. Wij zijn Chris en Corrie Broks en wij wonen in Geertruidenberg. Op de Markt is ons bedrijf en tevens woonhuis gevestigd. Ik, Corrie, ben als dramadocent en actrice 12 jaar geleden een acteer en theateradviesbureau begonnen. Doel was om theaterelementen te integreren in trainingen en opleidingen voor bedrijven en instellingen. Inmiddels zijn we flink gegroeid en geven we aan huis theaterworkshops, trainingen, presentaties enz. We hebben dus een goed bestaan met alles wat ons hart begeert. Elk jaar in januari gaan we op reis. Een rustige tijd voor het bureau en voor ons een gelegenheid uit te rusten. Dit jaar januari naar Kenia. Wat een vooruitzicht. Op safari! We hebben genoten van twee heerlijke weken.

Prachtige natuur, lieve mensen, heerlijk eten, alles was helemaal goed. Toch hebben wij ons niet op ons gemak gevoeld. Chris kon het iets beter relativiseren, maar voor mij was het steeds weer een confrontatie. Toeristen, die ondanks de voorschriften topless lagen te zonnen en zich er niets van aantrokken dat de jongens van het hotel vroegen om het bovenlichaam te bedekken. Dat superieure van sommige toeristen, die alleen maar twee weken komen zonnen, eten en drinken. We konden het moeilijk verkroppen. Ik ga nu niet alle voorbeelden noemen, maar ook de dode koeien, door de droogte, aan de kant van de weg in Nairobi, raakte me zo. Helemaal toen we veilig achter de muren van het hotel heerlijk konden eten en het gras gesproeid werd, zodat wij de volgende dag toch weer heerlijk konden relaxen in de zon, met uitzicht op een frisgroen tapijtje!! Ik had er last van; besepte eens te meer hoe rijk we zijn en besloot in de safaribus het volgende:

We gaan de Kilimanjaro beklimmen voor een goed doel. Tegenover dit nare gevoel een daad stellen. Niet bij woorden laten, maar DOEN. Het staat in grote, dikke letters in het reisverslag. Het idee kreeg steeds meer vorm. Maar welk doel kiezen we? In ons hotel leerden we de mensen van stichting Studiebol kennen. Zij geven Kenianen een kans om door te studeren. Dat was een mooi doel. Op één van de laatste dagen kwamen twee Nederlandse gasten terug uit Malindi. Zij hadden daar een weeshuis bezocht en waren helemaal onder de indruk. Ze hielpen die dag mee aan het rondbrengen van voedsel, kleding, medicatie enz. Zichtbaar ontdaan vertelden zij hun belevenissen en tot diep in de nacht hebben we gesproken over dat dubbele gevoel. Weer terug in Nederland hebben we de site van Ria bekeken en direct contact met haar gezocht. Het plan was rond; de Kilimanjaro beklimmen voor de weeshuizen van Ria en voor Syta van stichting Studiebol. Daarna in het weeshuis de handen uit de mouwen steken en met de kinderen van het weeshuis een theatervoorstelling maken. Inmiddels hebben we "life" kennisgemaakt met Ria en Fester en hebben zij ook Syta en Peter van Studiebol ontmoet. De opbrengst van de klim wordt gehalveerd en Ria en Syta zullen het geld gebruiken voor vervolgoopleidingen.

Wij zitten er helemaal vol van. Zijn volop aan het trainen. We hebben de Kennedymars van 80 kilometer gelopen en aanstaande week lopen we de 4-daagse

van Nijmegen. Daarna gaat de training zich meer richten op klimmen. We krijgen ook veel reacties. Hele leuke en positieve. Ook mindere. Laatst zei een collega tegen mij: “zoiets doe je alleen voor jezelf en om je geweten te sussen” Ik dacht na en kon volmondig “Ja” zeggen. Dit doe je voor jezelf. Het geeft een goed gevoel. Ja, het is ook om het geweten te sussen. Ik dacht ook: “ik wou dat heel veel mensen hun geweten sussen.....”